

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z odwołania A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Elblągu
o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 24 kwietnia 2024 r.,
zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 23 czerwca 2023 r., sygn. akt III AUa 348/20,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Gdańsku, postanowieniem z 23 czerwca 2023 r., sygn. akt III AUa 348/20, odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy A.P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 23 czerwca 2021 r., sygn. akt III AUa 348/20.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z 23 czerwca 2023 r. oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z 23 grudnia 2019 r.

Wyrok wraz z uzasadnieniem został doręczony wnioskodawcy 22 lipca 2021 r. Zarządzeniem z 30 września 2021 r. przewodniczący stwierdził, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego upłynął 22 września 2021 r. Skarga kasacyjna została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 15 maja 2023 r.

Zarządzeniem z 16 maja 2023 r. pełnomocnik, radca prawny M. Z. został zobowiązany do nadesłania pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania A.P. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Zobowiązanie odebrał 22 maja 2023 r. W dniu 29 maja złożył pismo procesowe z którego wynika, że został ustanowiony pełnomocnikiem ubezpieczonego z urzędu do innej sprawy o sygn. akt III AUa 2353/21.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny wskazał, że w postępowaniu cywilnym przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko - radcowski (art. 87¹ k.p.c.). Przymus ten ma charakter bezwzględny, co oznacza, że strony mogą występować w tym postępowaniu tylko reprezentowane przez adwokata lub radcę prawnego.. W rozpoznawanej sprawie pełnomocnik radca prawny nie uzupełnił braków skargi kasacyjnej i nie złożył pełnomocnictwa do reprezentowania ubezpieczonego w niniejszej sprawie w terminie zakreślonym przez Sąd.

Od powyższego postanowienia zażalenie złożył osobiście odwołujący się A.P., wskazując, że postanowienie to jest postanowieniem niesprawiedliwym i niesłusznym w świetle przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie odwołującego się podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Na podstawie § 1¹ tego przepisu zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Należy jednak pamiętać, że z art. 87¹ § 1 k.p.c. wynika, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z

postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

W niniejszej sprawie zażalenie wniósł odwołujący się osobiście, czym naruszył powyższy przepis i wynikający z niego przymus adwokacko - radcowski. W tym stanie rzeczy zażalenie podlega odrzuceniu.

W związku z powyższym, opierając się na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

[SOP]

[ał]